

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Vuico Angela, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016 și a sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Dadu Valeriu Nicolae, născut la 12 iulie 1969, originar din r-nul Telenеști s. Căzănești, domiciliat mun. Chișinău, bd. Moscova nr. 16, ap. 129.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 10.04.2015-18.12.2015*
2. *instanța de apel: 25.01.2016-19.02.2016*
3. *instanța de recurs: 12.04.2016-11.05.2016*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Dadu Valeriu Nicolae, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 23 februarie 2015 în jurul orei 02.00, Dadu V., de comun acord cu o altă persoană, aflându-se în scara blocului la etajul nr. 6, bd. Moscovei 16, mun. Chișinău, în fața apartamentului nr. 62, încălcând grosolan ordinea publică, demonstrând un cinism și obrăznicie deosebită, urmărind scopul deteriorării bunurilor publice și a altor persoane, în mod brutal, intenționat au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în ușa apartamentului menționat și tencuiala pereților din preajma ușii, prin ce au cauzat daune materiale considerabile și perturbat liniștea publică în perioada nopții.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Dadu V. a fost calificată *de drept* în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică,*

precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dadu V. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și conform art. 364¹ Cod de procedură penală, la 3 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului declarat a invocat, că deși, instanța de judecată a calificat corect acțiunile inculpatului, sentința în cauză este ilegală sub aspectul aplicării incorecte a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Prin urmare, în cazul stabilirii pedepsei de patru ani, instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, pedeapsa urmând a fi stabilită, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Articolul 287 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede sancțiunea sub formă de pedeapsă cu închisoare până la 5 ani. Respectiv, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, reducerea cu o treime a limitei maxime de pedeapsă prevăzută de art. 287 alin (2) lit. b) Cod penal, constituie 3 ani și 4 luni. Astfel, procurorul consideră că pedeapsa stabilită, nu este echitabilă din punct de vedere a prevederilor art. art. 16 și 75 din Codul penal, precum și contrară art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în condițiile în care pedeapsa aplicată inculpatului Dadu V. depășește limitele prevăzute de lege.

3.2 Inculpat, care a considerat sentința inequitabilă, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de amendă.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- la aplicarea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerație, faptul că în prezenta cauză nu sânt părți vătămate și nu a pricinuit nimănui prejudiciu, decât doar moral, recunoscându-și vina în acest sens;

- nu s-a ținut cont, că locuiește împreună cu părinții săi, tatăl care este invalid de gr. 2, iar mama sa fiind diagnosticată cu diabet zaharat, ambii având vârste înaintate de 69 și respectiv 66 ani;

- la fel, nu s-a ținut cont de faptul că el a avut o intervenție chirurgicală la inimă, unde i-a fost introdus un implant arterial, ce trebuie periodic reînnoit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, au fost admise apelurile declarate, fiind casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o hotărâre nouă în această parte, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Dadu V. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect și legal a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind cert stabilită vinovăția lui Dadu V. în comiterea infracțiunii imputate.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Dadu V., sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, instanța de apel a constatat că aceasta a fost incorect calculată prin

prisma art. 364¹ alin. (8) Cod penal. Având în vedere, că inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate de organul de urmărire penală și a solicitat instanței de fond examinarea cauzei penale în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în cazul dat legislatorul a stabilit noi limite ale sancțiunii de care a fost găsit vinovat inculpatul și anume, închisoare până la 3 ani și 4 luni.

Totodată, instanța de apel a reținut, că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală de mai multe ori și anume prin sentințele Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09.08.2006 și 28.11.2011, fiindu-i stabilit pedepse sub formă de amendă, precum și prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 26.12.2007, fiind condamnat la pedeapsă definitivă de 4 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11.03.2009, condamnatul Dadu V. a fost liberat condiționat înainte de termen cu 9 luni și 18 zile.

Astfel, instanța de apel a respins solicitarea apărătorului și inculpatului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece s-a reținut că inculpatul, anterior a fost tras la răspundere penală de mai multe ori, fiind chiar liberat condiționat înainte de termen, însă acesta nu și-a făcut concluzii respective și a comis o altă infracțiune ce face parte din categoria infracțiunilor contra securității publice și a ordinii publice.

Ținând cont de încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11.03.2009, prin care condamnatul Dadu V. a fost liberat condiționat înainte de termen cu 9 luni și 18 zile, instanța de apel a reținut că în privința acestuia au fost aplicate prevederile art. 91 Cod penal, de către inculpat fiind comise infracțiuni, ce potrivit art. 16 Cod penal se clasifică ca una gravă și alta mai puțin gravă.

Pornind de la norma art. 111 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a constatat, că Dadu V. a fost liberat condiționat înainte de termen la data de 11.03.2009, data de la care urmează a fi calculat termenul de 6 ani, întru expirarea antecedentelor penale.

În acest context, instanța de apel a remarcat, că inculpatul a comis fapta incriminată din speță la data de 23.02.2015, adică la data respectivă, antecedentul penal în privința acestuia nu era stins. Circumstanța sus indicată, constatată de instanța de apel, denotă elocvent că la momentul săvârșii faptei prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal, inculpatul Dadu V. avea antecedentul penal nestins, prin urmare, la individualizarea pedepsei, urmează de a ține cont că infracțiunea a fost săvârșită în stare de recidivă.

În cele din urmă, instanța de apel a concluzionat, că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, va fi pe deplin atins, doar prin numirea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, având în vedere că corectarea inculpatului Dadu V., ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîncadrarea lui în activitatea societății, astfel că în cazul dat s-a considerat că inculpatul, prin executarea pedepsei sub formă de închisoare, v-a conștientiza integral pericolul social al acțiunilor comise

de el, iar aplicarea pedepsei mai ușoare este absolut inoportună situației de fapt și de drept.

La stabilirea categoriei pedepsei, instanța de apel a menționat că inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoare, în temeiul prevederilor art. 72 alin. (4) Cod penal, în penitenciar de tip închis.

În opinia instanței de apel, învederând gravitatea infracțiunii comise, precum și circumstanțele constatate, și personalitatea inculpatului, se denotă clar că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate față de Dadu V., nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale și inculpatul ar putea continua activitatea infracțională.

6. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2016 a fost corectată eroarea materială admisă în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, adoptat în prezenta cauză penală, fiind înlocuită sintagma „... cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis” cu sintagma „... cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis”.

7. Hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

7.1 Inculpat, prin care solicită stabilirea unei pedepse mai blânde.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a fost în drept de a aplica prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a comis infracțiunea imputată în stare de recidivă, iar fapta pentru care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28.12.2011, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, constituie infracțiune din imprudență, achitând și amenda de 5.000 lei, respectiv au fost neglijate prevederile art. 34 alin. (5) Cod penal;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ignorat faptul că tatăl său este invalid de gr. 2, iar mama sa este diagnosticată cu diabet zaharat, că el a avut o intervenție chirurgicală la inimă și are la întreținere un copil minor;

- urma să se țină cont de faptul că și-a recunoscut vina pe deplin în cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu sânt părți vătămate la caz și nu există prejudicii cauzate;

- incorect instanța de apel i-a stabilit tipul penitenciarului închis.

7.2 Avocatul, Vuico A., în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

În motivarea recursului invocă:

- hotărârile judecătorești adoptate la caz sânt prea aspre, neținându-se cont de faptul că inculpatul a fost de acord cu examinarea cauzei în procedura simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanța de apel urma a ține cont de circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal și anume, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, recunoscând vina sa, se căiește sincer, are la întreținere un copil minor, părinți care sunt în vârstă și bolnavi;

- consideră că la stabilirea pedepsei în cazul lui Dadu V., instanțele de fond chiar și în cazul stabilirii unei pedepse cu închisoarea, aveau posibilitatea de a aplica prevederile art. 90 Cod penal și a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

8. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestora ca vădit neîntemeiate, deoarece argumentele expuse au fost anterior examinate și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat argumentat, iar termenul și categoria pedepsei au fost stabilite în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Așadar, în prezenta speță, deși recurenții în recursurile declarate nu indică expres temeiul pentru recurs, din conținutul acestora se reține că aceștia își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită, astfel semnalând ca temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

La fel, Colegiul penal reține că autorii recursurilor sânt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârile adoptate în partea stabilirii pedepsei cu închisoare, considerând că instanța de apel nu a luat în deplină măsură toate circumstanțele atenuante prezente la cauză, având posibilitatea aplicării unei pedepse neprivative de libertate, inclusiv suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, pe termen de probă, conform art. 90 Cod penal.

Verificând și analizând materialele cauzei, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare semnalat de către recurenți în prezenta speță, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d. 114), a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei inculpatului, în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal ce reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Aplicându-se pedeapsa în urma judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța, de asemenea, trebuie să ia în considerare și cerințele alin. (2) art. 75 Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește doar dacă o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (la caz, încheierea protocolară f.d. 123), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

De menționat, la caz, este și acel fapt că inculpatul Dadu V., anterior a fost condamnat de mai multe ori, pentru comiterea diferitor infracțiuni, inclusiv prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 26 decembrie 2007, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și în temeiul art. 84 Cod penal, la 4 ani 1 lună închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 martie 2009, condamnatul Dadu V., în temeiul art. 91 Cod penal, a fost liberat condiționat înainte de termen de pedeapsa ce constituie 9 luni și 18 zile.

Conform art. 34 alin. (1) Cod penal se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

În speța dată se atestă, ținând cont de prevederile art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal și alin. (2) aceleiași norme, că nu au expirat 6 ani de la momentul eliberării

condiționate înainte de termen de pedeapsă a condamnatului, Dadu V., până la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică la data de 22 februarie 2015, respectiv se atestă că a fost comisă de către ultimul fiind în stare de recidivă.

Tot aici, Colegiul penal relevă, că din dispoziția alin. (2) art. 82 Cod penal, rezultă că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Instanța de recurs menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, de care a fost învinuit și condamnat inculpatul, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Deci, învederând prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, se conchide că altă categorie de pedeapsă inculpatului, în cauza dată, decât închisoarea nu poate fi aplicată.

În ce privește limitele pedepsei cu închisoare, în prezenta speță, dacă inculpatul este condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și se află în stare de recidivă, sancțiunea prevede pedeapsa cu închisoare până la 5 ani, astfel încât, conform art. 82 Cod penal, pedeapsa minimă nu poate fi mai mică de 2 ani 6 luni închisoare, la judecarea cauzei în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, limita maximă de pedeapsă va fi de 3 ani și 4 luni, iar cea minimă se va reduce cu o treime, constituind 1 an și 8 luni, astfel, la caz pedeapsa poate fi stabilită în limita de la 1 an și 8 luni până la 3 ani și 4 luni închisoare.

Instanța de apel prin hotărârea sa l-a condamnat pe inculpatul Dadu V., în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, luând în considerație faptul că inculpatul s-a căit sincer și a colaborat cu organul de urmărire penală, considerând aceste circumstanțe ca atenuante, totodată s-a ținut cont și de acel fapt că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală. În viziunea Colegiului penal, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, din care motiv sânt apreciate ca nefondate argumentele recurenților, precum că nu au fost luate în considerație toate circumstanțele cauzei. Mai mult ca atât, în prezenta cauză, fiind reținute atât circumstanțe atenuante, cât și împrejurării ce agravează situația inculpatului, instanța de apel totuși i-a stabilit ultimului pedeapsa cu închisoare mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunea normei imputate.

În ce privește alegațiile din recursul apărătorului, precum că instanța de apel avea posibilitatea de a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe termen de probă, conform art. 90 Cod penal, acestea sânt neîntemeiate, deoarece potrivit alin. (4) al aceleiași norme, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave, și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Respectiv, Colegiul statuează că, atât instanța de fond, cât și cea de apel, întemeiat nu au aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, ce stabilesc condițiile de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

La fel, sânt apreciate ca declarative criticele invocate de către partea apărării, precum că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul a fost de acord cu judecarea cauzei în procedura simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece precum a fost menționat mai sus, pentru acest fapt inculpatul a beneficiat de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoare prevăzute de lege.

În privința argumentului din recursul inculpatului, precum că nu a comis infracțiunea imputată în stare de recidivă, fiind anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28.12.2011, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, pentru o infracțiune comisă din imprudență, achitând și amenda de 5.000 lei, respectiv au fost neglijate prevederile art. 34 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal menționează, că la stabilirea faptului comiterii infracțiunii în stare de recidivă, nu a stat sentința nominalizată, argument dezbătut și în hotărârea contestată a instanței de apel, ci sentința Judecătoriei Ialoveni din 26 decembrie 2007, prin care Dadu V. a fost condamnat, la 4 ani și 1 lună închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, pentru comiterea unei infracțiuni grave și alta mai puțin gravă, săvârșite cu intenție.

Referitor la dezacordul inculpatului cu tipul închis al penitenciarului, unde urmează acesta să-și execute pedeapsa, Colegiul reiterează, că conform alin. (4) art. 72 Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă. Prin urmare, sunt juste concluziile instanței de apel în ce privește tipul penitenciarului unde urmează să-și execute pedeapsa inculpatul Dadu V.

Din materialele cauzei și decizia instanței de apel adoptată la caz, sub aspectul contestat, instanța de recurs statuează, că pedeapsa de 2 ani închisoare și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, deoarece anterior Dadu V. a fost condamnat de mai multe ori, fiindu-i stabilite pedepse neprivative de libertate sub formă de amendă, inclusiv și cu condamnarea la închisoare cu executare reală, fiind liberat condiționat înainte de termen, însă nu și-a făcut concluziile respective.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Dadu V. și apărătorul său, Vuico A., ca fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Vuico Angela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Dadu Valeriu Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 iunie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie